

אחרי שנודע לנו שעברו כבר את הגליל התחתון ומתקרבים אלינו, הופיעו يوم אחד שני עננים שחורים גדולים שהיכחו את עין השמיים ונשמעו זמזום חזק עד מרחוק.

הניעו ונחתו בוואדיות, ואדי התנור היה מכוסה בשני מורדותיו. נחתו והתחילה להטיל ביצים.

נראה שהאדמה במורדות הוואדיות הייתה נוחה להם. נקבע חור באדמה והטילו מעין דבוקה של ביצים מאורכות וצהובות.

ניתנה פקודה לצאת לאסוף את ביצי הארבה. הוכרו על חובת גיוס ופקיד ממשלטי השגיח על המבצע. על כל אחד הייתה מוטלת מיכסה והפקיד השגיח על עבודות האיסוף, כביכול אנו פועלים שלו.⁴

כמויות הביצים היו עצומות והטפיקו לאסוף רק חלק קטן מהן. הביצים בקעו בסופו של דבר והצצאים, הילק והגוזם, שלא היו מסוגלים לעורף נעו בזחילה וכילו כל ירך שנמצא בדרכם.

בפרדסי צידון עטפו בפחים את גזעי העצים, הזחלים לא יכלו לטפס על הפח והגוזם וקליפתו היו מוגנים בצורה זו. אצלנו לא נשאר אף גבעול, אף שבולת אחת, אחרי הארבה.

"השומר"

אני מכיר לראשונה את אנשי "השומר"

קבוצה של אנשי "השומר" האנדיים באה יומ אחד לבקר את חברם יגאל במטולה ולנו אצלו בלילה.

בבוקר, כאשר יצאו לדרך, קבוצת רוכבים על סוסות רכיבה יפות, לבושים תלבושת ערבית, ביציאתם מן המושבה הוציאו איש את נשקו וירו יריה אחת או שתיים באוויר כמנג הימים. ראייתי אותם אז בפעם הראשונה.

אנשי "השומר" עשו עלי רושם כביר בהופעתם. אמנס גם בין האיכרים במושבות שלנו היו אנשים שהתבלטו בידיעת הערבית ומנהיגי השכנים, וברכיבה על סוסות טובות.

לאנשי "השומר" היו הסוסות האצלות המkoshostot, כלי הנשק, ובעיקר האנשים, שכבר היו ידועים בארץ כולה במעשייהם ואומץ ליבם. ואני נער